

ΕΛΕΓΓΙΟ Ι

Στους δρόμους του χωριού η γρηά Μαρίτσα
 έσερνε ολημερίς τα βήματά της
 τα χέρια της ακουμπώντας σε μια γκλίτσα
 πιο ψηλή κι από τ' ανάστημά της.
 Είχε η φτωχή τα ογδόντα ξεπεράσει
 και στο μυαλό της έπεφτε ένα πούσι
 πια το κορμί της είχε καμπουριάσει
 κι' έπρεπε να φωνάξεις για ν' ακούσει.
 Κι' αν κάποιος τη ρωτούσε πού πηγαίνει
 δεν ήξερε η φτωχειά τι να του κραίνει,
 και δώσ' του και περπάταγε η καημένη
 στην αφηλή της γκλίτσα ακουμπισμένη.
 Ποιος ξέρει πια τη μαύρη εκείνην ώρα
 που οι Τούρκοι μπήκαν στο χωριό της
 πού να τη βρήκε τη φτωχήν η μπόρα
 ποιο στενοσόκκακο ήταν τυχερό της.

ΕΛΕΓΓΙΟ ΙΙ

Νοικοκυρά, δουλεύτρα η Χρυσταλλού
 πρώτη μέσ' τις γειτόνισσες της
 δεν είχε μάτια να κοιτάξει αλλού
 σκυμένη πάντα στις δουλειές της.
 Μαγέρεμα, και λάτρα του σπιτιού
 και τα χτηνά της να ταΐσει
 τα πάντα στην εντέλεια, του κουτιού
 η Χρυσταλλού να τα φροντίσει.
 Μ' όντας οι Τούρκοι μπήκαν στο χωριό
 κι' είχαν κάψει κι' αφανίσει
 μόνη τη Χρυσταλλού στο σώσπιτο
 κι' έρμη την είχαν εγκλωβίσει.
 Κι' αν είχε η Χρυσταλλού νερό, ψωμί,
 τη μαύρη να γελάσει πείνα
 το πρόβατο, η γελάδα στην αυλή
 είχαν να φαν να πιούν και κείνα;
 Κι' έτσι της φάνηκε της Χρυσταλλούς
 έξω να βγει να τα φροντίσει
 εκεί την έσπρωξε την έρμη ο νους
 τον κίνδυνο να τον ψηφήσει.
 Μ' αλί της ρίχνει ο Τούρκος μια ριπή
 κι' η Χρυσταλλού στον τόπο μένει
 πλάι της κι' η δαμάλα η καφερή
 τέζα στον τόπο σκοτωμένη
 κι' έμεινε η προβατίνα στην αυλή
 δώσ' του συνέχεια να βελάζει
 και τη μακάβρια του χωριού σιγή
 με τα μπε-μπε να συνταράζει.